

Nimensä unohtaneen rukous

Mokoma

Tuli on sammunut, vain savu elää
Rikinkatku kiemurtelee kutitelleen nenää
Odottelen tässä milloin savuvana kuolee
Silloin minä löyhkähenki hylkään tämän kuoren
Kestänyt on panssarini kaikki nämä vuodet
Makaan luolan uumenissa haavojani nuollen
Leuonloimu laskenut aarteideni päälle
Tässä minä makaan
Pelkkä muinaisjäännös
Anna siivenisku
Anna vielä kaksi
Anna kaiken muuttua tyhjää paremmaksi
Anna vielä henkäys
Anna vielä toinen
Anna minun olla vielä kerran kokonainen
Anna vielä henkäys
Anna vielä toinen
Anna minun olla vielä hetken kokonainen
Ennen en pelännyt ketään taikka mitään
Pohjoisesta etelään ja lännestä itään
Kumarrettiin nimeäni, sain liekilleni tilaa
Nyt olen pelkkä suomusäkki, josta tehdään pilaa
En muista nimeäni
Ei kukaan sitä enää toista
Ei ole kumppania, ei lohtua, ei ketään toista
Joka kanssani kituisi tätä viimeistä aikaa
Jossa jäljellä ei ole enää rahtuakaan taikaa
Anna siivenisku
Anna vielä kaksi
Anna kaiken muuttua tyhjää paremmaksi
Anna vielä henkäys
Anna vielä toinen
Anna minun olla vielä kerran kokonainen
Anna vielä henkäys
Anna vielä toinen
Anna minun olla vielä hetken kokonainen
Anna minun olla vielä kerran kokonainen
Anna minun olla edes hetken kokonainen